

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 58.171/1
van 12 oktober 2015

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot wijziging van artikel 16*bis*, 17 en 21 van het koninklijk besluit van 23 juli 1985 tot uitvoering van afdeling 6 – toekenning van betaald educatief verlof in het kader van de voortdurende vorming van de werknemers – van hoofdstuk IV van de herstellwet van 22 januari 1985 houdende sociale bepalingen’

Op 10 september 2015 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot wijziging van artikel 16*bis*, 17 en 21 van het koninklijk besluit van 23 juli 1985 tot uitvoering van afdeling 6 – toekenning van betaald educatief verlof in het kader van de voortdurende vorming van de werknemers – van hoofdstuk IV van de herstellwet van 22 januari 1985 houdende sociale bepalingen’.

Het ontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 1 oktober 2015. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Wilfried VAN VAERENBERGH en Wouter PAS, staatsraden, Marc RIGAUX en Michel TISON, assessoren, en Wim GEURTS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Jonas RIEMSLAGH, adjunct-auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 12 oktober 2015.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich beperkt tot het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

2. Het om advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering strekt ertoe de artikelen 16*bis*, 17 en 21 van het koninklijk besluit van 23 juli 1985 ‘tot uitvoering van afdeling 6 – toekenning van betaald educatief verlof in het kader van de voortdurende vorming van de werknemers – van hoofdstuk IV van de herstellwet van 22 januari 1985 houdende sociale bepalingen’, te wijzigen.

Bij artikel 1 van het ontwerp wordt in artikel 16*bis* van het koninklijk besluit van 23 juli 1985, dat betrekking heeft op de terugbetaling aan de werkgever van de lonen en de sociale bijdragen met betrekking tot het betaald educatief verlof, het grensbedrag¹ van 22,08 euro per uur voor het schooljaar 2014-2015 vervangen door een vast bedrag van 21,30 euro per uur, dat voor onbepaalde duur geldt vanaf het schooljaar 2014-2015.

Bij de artikelen 2 en 3 van het ontwerp worden de artikelen 17 en 21 van het koninklijk besluit van 23 juli 1985 in overeenstemming gebracht met de aan het Vlaams Gewest overgedragen bevoegdheden inzake het betaald educatief verlof.

Het te nemen besluit heeft uitwerking met ingang van 1 september 2014.

3. Uit het eerste lid van de aanhef van het ontwerp dient te worden afgeleid dat voor de ontworpen regeling rechtsgrond wordt gezocht in artikel 120, eerste en derde lid, van de herstellwet van 22 januari 1985 ‘houdende sociale bepalingen’.

3.1. Artikel 120, eerste lid, van de herstellwet van 22 januari 1985 bepaalt dat de “werkgevers [...] bij het Ministerie van Tewerkstelling en Arbeid de terugbetaling [kunnen] verkrijgen van de lonen en de sociale bijdragen met betrekking tot het betaald educatief verlof[,] binnen de termijnen en overeenkomstig de overige voorwaarden en modaliteiten ter zake door de Koning bepaald”.

De artikelen 2 en 3 van het ontwerp, die betrekking hebben op enerzijds de aanvraag tot terugbetaling en anderzijds het vaststellen van de modellen van de getuigschriften die bij de aanvraag tot terugbetaling dienen te worden gevoegd, vinden rechtsgrond in artikel 120, eerste lid, van de herstellwet van 22 januari 1985.

3.2. Artikel 120, derde lid, van de herstellwet van 22 januari 1985 bepaalt dat de “Koning [...], onder de voorwaarden en modaliteiten die hij bepaalt, de terugbetaling [kan] beperken tot een forfaitair bedrag dat kan variëren naargelang het type opleiding”.

¹ Dit bedrag vormt een bovengrens voor het forfaitair bedrag per uur betaald educatief verlof dat wordt vastgesteld overeenkomstig de formule bepaald in artikel 16*bis*, § 3, derde lid, van het koninklijk besluit van 23 juli 1985.

Het huidige artikel 16*bis*, § 3, van het koninklijk besluit van 23 juli 1985 geeft uitvoering aan die bepaling door het bepalen van de types van opleiding, het vaststellen van de formule volgens welke het forfaitair bedrag voor elk type van opleiding wordt berekend, en het bepalen van een bovengrens die van toepassing is op het forfait van elk type van opleiding.

Artikel 1 van het ontwerp strekt ertoe om laatstgenoemde bovengrens, met ingang van het schooljaar 2014-2015, te vervangen door een “forfaitair bedrag [van 21,30 euro] per uur betaald educatief verlof”.² Uit de nota aan de Vlaamse Regering en uit de door de gemachtigde verstrekte toelichting blijkt dat voor die wijziging wordt geopteerd, enerzijds, omdat de formule die voor het berekenen van het forfaitair bedrag voor elk type van opleiding is bepaald in artikel 16, § 3, derde lid, van het koninklijk besluit van 23 juli 1985, door de overdracht van het betaald educatief verlof naar de gewesten niet langer kan toegepast worden, en, anderzijds, omdat in een streven naar vereenvoudiging ervoor wordt gekozen om het forfaitair bedrag voor elk van de vier opleidingen, waarop vervolgens de bovengrens wordt toegepast, te vervangen door één forfaitair bedrag per uur betaald educatief verlof “ongeacht het type van opleiding”.

Voor een dergelijke regeling kan evenwel bezwaarlijk rechtsgrond worden gevonden in artikel 120, derde lid, van de herstellwet van 22 januari 1985. Uit die bepaling en het daaropvolgende vierde en vijfde lid van dat artikel blijkt immers dat de wetgever met die bepalingen een regeling voor ogen stond waarbij het forfaitair bedrag zou variëren “naargelang het type [van] opleiding”. Dat is voor de bij artikel 1 van het ontwerp ontworpen regeling niet het geval.

Indien wordt vastgehouden aan de ontworpen regeling, zal daartoe voorafgaandelijk door de decreetgever in een deugdelijke rechtsgrond moeten worden voorzien. Die gelegenheid kan dan te baat worden genomen om het tweede tot en met het vijfde lid van artikel 120 van de herstellwet van 22 januari 1985, die door de ontworpen regeling zonder voorwerp worden, op te heffen.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Wim GEURTS

Marnix VAN DAMME

² Door het invoeren van die bepaling wordt artikel 16*bis*, § 3, eerste, tweede en derde lid, van het koninklijk besluit van 23 juli 1985, dat thans de regeling bevat van een forfaitair bedrag naargelang het type van opleiding, zonder voorwerp. Er wordt dan ook niet goed ingezien waarom deze bepalingen met het ontwerp niet worden opgeheven.